

opusdei.org

Komentář k evangeliu: věrný a rozvážný správce.

Komentář – 19. neděle v
mezidobí cyklus C. »Vždyť kde
je váš poklad, tam bude i vaše
srdce!« Pojdme vzhlednout za
hranice přítomnosti a podívat
se na poklad, který na nás čeká.
Tak budeme jednat spravedlivě
a milosrdně.

09.08.2025

Evangelium (Lc 12, 32-48)

Neboj se, malé stádce! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!

Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a na-lezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn

člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.«

Petr se ho zeptal: »Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?«

Pán řekl: »Kdo je tedy ten věrný a rozvážný správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas přiděl jídla? Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslel: 'Můj pán hned tak nepřijde', a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opíjet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a

udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.

Komentář

Ježíš se obrací na své učedníky a učí je, aby se starali o Boží lid, který jim byl svěřen. Pomocí podobenství a přirovnání ukazuje, jaký životní styl by měl charakterizovat pastýře církve.

Od samého počátku, protože musí žít intenzivně, s důstojností těch, kteří mají srdce plné ideálů, vybízí je, aby byli střízliví a nezajímali se o bohatství. Bůh je Otec a postará se o ně a o jejich potřeby, takže nebudou muset hromadit bohatství pro sebe. Ježíš je vybízí, aby žili v duchu lásky, která se projevuje především v péči o druhé.

Snaží se pozvednout jejich myšlenky, aby přemýšleli o tom, na jakých hodnotách mají založit svou existenci, s vědomím, že se budou muset zodpovídat Bohu ze svých činů. Dvě podobnosti z evangelia této neděle slouží jako milé napomenutí k bdělosti. Na příkladech z běžného života své doby je Pán vybízí, aby zůstali bdělí a ostražití.

Benedikt XVI. říká, že „tato bdělost znamená na jedné straně, že se člověk nezavírá do přítomného okamžiku a nevěnuje se pouze hmatatelným věcem, ale pozvedá svůj zrak nad momentální a naléhavé. Důležité je udržovat si volný pohled na Boha, abychom od Něho dostali kritérium a schopnost jednat správně. Bdělost znamená především otevřenost dobru, pravdě, Bohu uprostřed často nevysvětlitelného světa a uprostřed moci zla. Znamená to, že člověk se ze

všech sil a s velkou strážlivostí snaží konat správně, nežít podle svých tužeb, ale podle orientace víry“[1].

To vše Ježíš ilustruje podobenstvím o bdělých služebnících (Lk 12, 35-40) a o věrném a moudrém správci (Lk 12, 42-48). Jak slovo „služebník“ (řecky *doulos*), tak „správce“ (*oikonomos*) jsou termíny, které v rané církvi označovaly ty, kteří se měli zvláště věnovat svým bratrům ve víře.

Například sám svatý Pavel se na začátku listu Římanům (Řím 1, 1) představuje jako „Pavel, služebník Ježíše Krista“, který by rád byl věřícími považován za „správce Božích tajemství“ (1 Kor 4, 1) a v souladu s tím, co Ježíš učil v tomto podobenství, tvrdí, že „od správců se vyžaduje, aby každý byl věrný“ (1 Kor 4, 2).

Mezi úkoly věrného „správce“ Ježíš uvádí především „včasné rozdělování přídělů jídla“ (Lk 12, 42).

S největší pravděpodobností se tím nemyslí pouze otázky týkající se jídla, ale jemně se tím naráží na eucharistii. Hlavním úkolem nástupců apoštolů a jejich spolupracovníků v kněžství je nepochybně poskytovat křesťanskému lidu potravu pro duši.

Slavný příchod Krista, který bude soudit živé i mrtvé, nemusí být těmi, kdo byli věrnými služebníky, vnímán se strachem, protože on sám jim v tu chvíli bude sloužit: „Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a bude jim sloužit“ (Lk 12, 37). „To znamená jistotu v naději, že Bůh setře každou slzu, nic nesmyslného nezůstane, každá nespravedlnost bude překonána a spravedlnost nastolena. Vítězství lásky bude posledním slovem v dějinách světa“[2].

Francisco Varo

[1] Joseph Ratzinger-Benedikt XVI.,
Ježíš z Nazaretu. Od vstupu do
Jeruzaléma až po vzkříšení, Libreria
Editrice Vaticana, Vatikán 2011, s.
319.

[2] Tamtéž, s. 318-319.

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-verny-a-
rozvazny-spravce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-verny-a-rozvazny-spravce/) (31.03.2026)